

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 3 lipca 2018 r. wydanym przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w sprawie sygn. akt VIII C 1678/17 z powództwa głównego Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w Ł. przeciwko K. S. o zapłatę oraz sprawy z powództwa wzajemnego K. S. przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w Ł. o zapłatę:

I. z powództwa głównego:

1. zasądził od pozwanej K. S. na rzecz powoda Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w Ł. kwotę 12.367,05 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 czerwca 2017 r. do dnia 3 lipca 2018 r.,
2. zasądzoną w punkcie 1 kwotę 12.367,05 zł rozłożył na 24 miesięczne raty, w tym:
  - a. 23 raty po 515 zł każda,
  - b. ostatnia 24. rata w wysokości 522,05 zł, płatnych z góry do 15-go (piętnastego) dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, ustalając termin płatności pierwszej raty do 15-go (piętnastego) dnia miesiąca następującego po dniu uprawomocnienia się wyroku;
  - c. zasądził od pozwanej K. S. na rzecz powoda Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w Ł. kwotę 1.000 zł, a w pozostałej części nie obciąża pozwanej obowiązkiem zwrotu kosztów procesu.

II. z powództwa wzajemnego:

1. oddalił powództwo wzajemne,
2. nie obciążył pozwanej obowiązkiem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwana główna, zaskarżając wydane rozstrzygnięcie w części – tj. w zakresie doliczenia przez Sąd I instancji odsetek w wysokości 1.179,70 zł w punkcie I. 1. wyroku.

Skarżąca zarzuciła wydanemu orzeczeniu:

1. naruszenia art. 19 § 2 k.p.c. i art. 20 k.p.c. poprzez błąd w ustaleniach przedmiotu sporu – tj. wartości odsetek w kwocie 1.179,70 zł doliczonych do kwoty głównej,
2. naruszenia art. 482 § 1 k.c. poprzez uznanie, że strony zgodziły się na doliczenie zależnych odsetek do dłuższej sumy.

W związku z podniesionymi zarzutami skarżąca wniosła o ustalenia, że kwota odsetek w wysokości 1.179,70 zł nie powinna zostać doliczona do kwoty głównej, która powinna zostać pomniejszona o kwotę odsetek oraz o zasądzenie od powoda kosztów procesu za II instancję.

Powód główny, w odpowiedzi na apelację, wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie podlegała uwzględnieniu, jako bezzasadna.

Zdaniem Sądu Okręgowego, wyrok Sądu Rejonowego w zaskarżonej części odpowiada prawu i jako taki musi się ostać. Podniesione przez apelującą zarzuty nie zasługują na uwzględnienie. Sąd Okręgowy podziela zarówno ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji i przyjmuje je, jako własne, jak i dokonaną ocenę prawną.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że wartość przedmiotu sporu ma być przez powoda określona zgodnie z art. 19-24 k.p.c. Nie zawsze odpowiada ona wartości wszystkich roszczeń, których powód dochodzi w procesie. Do wartości przedmiotu sporu nie wlicza się m.in. odsetek, pożytków i kosztów żądanych obok roszczenia głównego (art. 20 k.p.c.). Art. 20 k.p.c. nie ma zastosowania jedynie do odsetek obliczonych za określony czas przed wytoczeniem powództwa i doliczonych do dochodzonej sumy dłużnej już w pozwie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 3 kwietnia 2002 r., (...), niepubl.). Jednakże należy pamiętać, że samo określenie wartości przedmiotu odgrywa zasadnicze znaczenia w dwóch sytuacjach – po pierwsze dla określenia wysokości należnej opłaty od pozwu, a po drugie dla określenia wysokości kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu.

Natomiast odnośnie samego dokonania kapitalizacji odsetek przez powoda, należy podkreślić, że powód takie uprawnienie posiada bez względu na to, czy dłużnik wyraził na to zgodę, czy też nie. Owo uprawnienie wynika bezpośrednio z przepisu art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Z powyższego uprawnienia też powód skorzystał, żądając zasądzenia kwoty 1.179,70 zł, tytułem skapitalizowanych odsetek, na którą to sumę składają się skapitalizowane odsetki za okres, za który powód dochodził należności głównej, tj. od 1 marca 2016 r. do 30 kwietnia 2017 r., w kwocie 425,43 zł, jak również za okres wcześniejszy, czyli od 30 listopada 2013 r. do 29 lutego 2016 r., w kwocie 754,27 zł

Istota kapitalizacji odsetek sprowadza się do połączenia szeregu świadczeń jednostkowych z sumą świadczenia pieniężnego, w stosunku, do którego były one ustalone. Odbiera to zobowiązaniu świadczenia odsetek charakter okresowy. Wierzycielowi przysługuje wówczas prawo pobierania odsetek za opóźnienie od sumy zwiększonej o zaległe odsetki (por. L. Stecki „Opóźnienie w wykonaniu zobowiązań pieniężnych”, Poznań 1970 r., s. 220). Kapitalizacja odsetek polega zatem na wyliczeniu sumy na podstawie znanej stopy procentowej i okresu czasu. Kapitalizacja odsetek występuje też, jako odrębna kategoria prawna, polegająca nie tylko na zsumowaniu, ale i dodaniu jej do kwoty kapitału, a jednocześnie poddaniu skapitalizowanej kwoty oprocentowaniu. Według prawa materialnego kapitalizacja odsetek następuje, gdy strony po powstaniu zaległości zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy lub gdy uczynił to powód w chwili wytoczenia powództwa (vide: uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 21 października 1997 r., sygn. akt III ZP 16/97, publ. OSNP 1998 r., nr 7, poz. 204). Natomiast w przedmiotowej sprawie powód dokonał kapitalizacji odsetek wytaczając powództwo główne w przedmiotowej sprawie, a zatem zgoda pozwanej nie była tutaj wymagana.

Odnosząc z kolei wartość przedmiotu, do której powód dokonał doliczenia skapitalizowanych, w kontekście ustalenia należnych stronie wygranej kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu, należy w pierwszej kolejności podkreślić, że nawet po odjęciu kwoty skapitalizowanych w wysokości 1.179,70 zł od kwoty całego dochodzonego roszczenia w kwocie 12.367,05 zł, wysokość roszczenia głównego wynosi 11.187,35 zł, a zatem mieści się w tym samym przedziale, tj. od 10.000 do 50.000 zł wartości przedmiotu sporu, ustalonym § 2 pkt 5) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. 2015 r. poz. 1.800). Poza tym abstrahując od powyższego, Sąd Rejonowy nie obciążył skarżącej kosztami postępowania pierwszoinstancyjnego w pełnej ich wysokości, albowiem zastosował wobec niej przepis art. 102 k.p.c., obciążając ją jedynie na rzecz powoda kwotą 1.000 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację, jako bezzasadną.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy rozstrzygnął w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 2) oraz § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. 2015 r. poz. 1800 ze zm.) zasądzając od pozwanej na rzecz powoda kwotę 135 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.